
MANSYJONARYJUS (1) *sb m*

N sg mansyj(o)naryjus.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mansjonarz, tytuł, jaki posiadają niektórzy kapłani będący wikariuszami przy kościele katedralnym lub kolegiackim, rzadziej przy kościele parafialnym lub filialnym [stanowniczy, gospody rozpisujący – mansionarius Cn]: ręką własną podpisałem ia Ludwik/ y podpisałi sie też trzy synowie iogo/ dzieścięć Biskupow/ ośm Opatow/ Grábiow piętnaście/ y Bibliothekáryus/ Mánfyonáryus/ y Oftyáryus ieden. KrowObr 31v.

Cf **MENSYJONARYSTA, MENSYJONARZ**

AL